

Știința PCBR, fundamentul Babilonului

Sâmbătă, 28 martie 2009 - Gili Cârstea

Page | 1

Mulți cititori ai Genezei trec repede peste raportul căderii în păcat a primilor noștri părinți, fără să înțeleagă limbajul metaforic al aceluia pasaj. Ei consideră că omenirea a fost scufundată în nelegiuire din cauza poftei pentru un fruct interzis. Situația este mult mai complexă, și fără înțelegerea ei avem slabe speranțe să înțelegem ultimul conflict din marea controversă.

Când planeta Pământ a fost adusă la viață, și a fost creată prima pereche a noii familii omenești, universul se afla în cea mai serioasă criză a întregii lui existențe. Serafimul acoperitor se răzvrătise împotriva guvernării divine și atrăsese de partea lui milioane de îngeri sfinți. Ei contestau scopul etern al lui Dumnezeu în creațiune, sau legământul cel veșnic, adică „scrierea” legii în mintea și inima fiecărei ființe create, de la serafimul luminos și sfânt până la om. Nu doreau ca natura divină să locuiască în ei. Reproșau lui Dumnezeu că acesta este un jug al sclaviei, fără de care ar evolua către divinitate.

Acuzațiile împotriva lui Dumnezeu erau grave, iar impactul era devastator, venind de la cineva care lucra „în mijlocul pietrelor scânteietoare” și care „sigila desăvârșirea.” După ce conflictul s-a încheiat pe planeta reședință, îngerii rebeli au căutat să atragă și celelalte civilizații în revolta lor, sperând astfel să constrângă pe Dumnezeu să demisioneze, sau cel puțin să accepte pretenția lui Satana la un tron pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei. De acum universului i se propunea o nouă variantă de guvernare, opusă lui Dumnezeu și mult mai eficientă, spuneau rebelii. O guvernare fără legea lui Dumnezeu locuind în fiecare ființă creată.

După revolta lui Satana, fiecare planetă din vasta creațiune a lui Dumnezeu a avut un pom al cunoștinței binelui și răului. Nu, nu era un test dacă își pot înfrâna pofta pentru lucruri interzise. Pomul cunoștinței binelui și răului (PCBR *de acum înainte*) era o metaforă pentru noua ordine universală pe care o propunea Lucifer. Era un nou mod de viață, bazat pe independența față de Dumnezeu. Lucifer spunea că divinitatea locuind în ei este o barieră, un jug, și că fără acest element impus lumilor, fiecare ființă ar fi evoluat, devenind ca Dumnezeu.

Aceasta a fost situația din Eden. Familiei umane i se propunea noua variantă de guvernare, și a fost descrisă de Moise prin metafora celor doi pomi. Ca administratori ai acestei planete, Adam și Eva aveau libertatea de a alege liber de partea cui vor să treacă. Pomul vieții (PV) însemna guvernarea divină prin părtășie de natura divină locuind în ei. PCBR însemna guvernarea alternativă a lui Satana, fără natura divină locuind în ei.

Locul anume (în mijlocul grădinii) este și el metaforic, însemnând că era o chestiune centrală în deciziile care trebuiau luate, și că Satana nu avea permisiunea să-i hăituiască permanent cu propunerea lui. Tânăra pereche era la curent cu rebeliunea în desfășurare în univers, și înțelegea perfect semnificațiile și implicațiile conflictului. Omul putea fi abordat doar dacă el însuși dorea să se implice într-o dezbateră directă cu diavolul.

Eva nu a fost forțată, constrânsă, obligată să aleagă versiunea de guvernare a lui Satana. Argumentul care a convins-o a fost ceea ce eu numesc „știința PCBR,” construirea unui caz științific bazat pe premise false. În mintea Evei

situația era așa: „Dumnezeu a spus că, în momentul în care aleg să mă despart de natura divină, mor pe loc. Lucifer s-a despărțit de natura divină, și nu este mort deloc. Din contră, este o ființă strălucitoare, de o frumusețe răpitoare și mult superioară nouă. Este clar că el a intrat deja în procesul evolutiv către divinitate. Vreau și eu!”

A luat decizia irevocabilă de a fi deconectată de la izvorul vieții. În fața unei astfel de dorințe, luată în cunoștință de cauză, Dumnezeu este neputincios, deoarece El a garantat libertatea ființelor din vasta Sa creațiune, indiferent cât de mult ar costa exercitarea acelei libertăți. Așa cum Lucifer nu a fost împiedicat în intențiile lui, odată ce a înțeles corect care sunt consecințele, tot așa nici Adam și Eva nu au fost constrânși să rămână loiali lui Dumnezeu. Au socotit că analiza lor, bazată pe dovezi palpabile, este mai sigură decât varianta oferită de Dumnezeu. Au refuzat opțiunea PV și au ales știința PCBR. Dumnezeu a fost alungat din inimile lor și din treburile planetare, iar heruvimul rebel a devenit noul administrator al planetei, impunând dezvoltarea unei guvernări și a unei civilizații a PCBR.

Ce înseamnă știința PCBR noi, cei de astăzi, putem vedea foarte bine. Au trecut șase mii de ani și nu am intrat încă în procesul de evoluție către divinitate. Din contră, degenerăm cu fiecare generație și nu mai știm cum să facem față crizelor tot mai serioase în care intrăm. Ne ucidem unii pe alții pentru un pumn de dolari, și singurul mod în care mai reușim să menținem omenirea pe picioare este teama de anihilare reciprocă, numită de strategii militare MAD (Mutually Assured Destruction). Doar această „nebulă” ne-a împiedicat să spulberăm civilizația până acum.

Cum s-a ajuns aici?

Când a preluat stăpânirea planetei de la Adam, Lucifer s-a trezit dintr-o dată în fața unei noi realități. Nu exista un precedent pentru o civilizație deconectată de la izvorul vieții. El nu văzuse nicăieri o planetă funcționând în afara principiilor neprihănirii. Totul trebuia luat de la zero. Universul trebuia reinventat.

Pentru ființele conectate la marele Server divin, totul era perfect planificat. Transportul, comunicațiile, accesul la energie, la informație, toate erau posibile datorită magistralei extrem de largi care era Duhul Sfânt. Acum, toate acestea se volatilizaseră, și trebuiau cumva înlocuite. Așa a început marele arhitect lucrarea de imitație a realităților pe care omenirea le pierduse. A început marea cârpeală, pe calea lungă și anevoioasă a filosofiei PCBR.

În noua guvernare paralelă, respectul pentru binele colectiv nu vine spontan, natural. El trebuie impus prin forță, sub amenințare. Orice aspect al vieții a trebuit legiferat, și singura motivație eficientă pentru ascultare a rămas frica de pedeapsă. Acolo unde forța legii dispăre, imediat se instaurează legea forței sau anarhia. În domeniul cunoașterii legilor naturii, orice descoperire produce alte mari necunoscute, și fiecare noutate tehnologică aduce cu sine pericole nebănuite pentru viață. Au fost create mijloace de transport, pentru a înlocui supremația demodatului căluț, dar cu cât ele sunt mai sofisticate, cu atât mai letale sunt consecințele folosirii lor.

Am ajuns la telefonie digitală și internet mobil, dar încă nu suntem conștienți de riscurile de sănătate generate de ele. În domeniul medical și farmaceutic apar inovații aproape zilnic, dar nivelul de sănătate al populației scade mereu, iar pericole sanitare noi rămân fără explicații sau soluții.

Se cheltuiesc sume astronomice în domeniul cercetării, dar pastila de viață fără de moarte încă nu a fost descoperită; din contră, orice inovație este folosită mai întâi în domeniul militar, adică spre nimicire.

Sistemul de învățământ este și el adaptat principiilor PCBR. Copiii noștri sunt pregătiți să trăiască, să slujească și să dezvolte această lume și nicidecum împărăția lui Dumnezeu.

Școala comunică știința acestei lumi, mentalitățile acestei lumi, cultura acestei lumi și religia acestei lumi. Nicio instituție de învățământ nu va primi acreditare fără să garanteze că slujește populația după regulile stricte ale PCBR. Omenirea înghite de milenii o astfel de educație, dar nu a ajuns ca Dumnezeu, așa cum ni s-a propus în Eden. Cu cât ni se deschid mai mult ochii, cu atât constatăm mizeria fenomenală în care ne zbatem și fericirea iluzorie după care alergăm.

Babilonul cel mare promite pace globală locuitorilor lui, dar întreaga lui infrastructură este croită pe mentalitățile PCBR, al cărui mare arhitect este heruvimul nelegiuit. Ce dreptate, pace și prosperitate așteaptă omenirea de la un nelegiuit? Nu se observă cu ochiul liber că promisiunile făcute primilor noștri părinți în Eden sunt complet mincinoase? De ce insistă omenirea să înainteze orbește pe acest drum înfundat?

Bâjbâiala aceasta milenară în jurul PCBR nu va putea fi stopată decât atunci când poporul lui Dumnezeu va fi pregătit să dea marea strigare despre nelegiuirile Babilonului, în mijlocul Babilonului, fără teamă de consecințe. Când oamenii vor înțelege la ce sunt înhămați, și cine îi mână de la spate, atunci „Eufratul” va seca, spre a fi astfel pregătită calea împăraților care vor veni de la răsărit.

Puterea înrobitoare a Babilonului nu va putea fi niciodată înfrântă, atâta timp cât oamenii nu știu și nu înțeleg că trăiesc într-o lume fundamentată pe știința PCBR, și că marele arhitect al acestei civilizații este un heruvim mincinos, depravat și criminal.